

Ősz Mihajlovszkójében

1

*Hol a gótikus fenyőkön
tűk merednek: zöld sereg,
ágak közt keleti díszben
harkályok bolyonganak.*

*Ott laknak a faparókás
tobozok, és lent a földből
kidagadt gomba-Szokráteusz
elmélkedik az esőről.*

*Kardfogú vadászkutyák
futkosnak csabolva.
Megrettent nyulak
cárbajsa fölmered.*

*A dombokon – e hideg
templomokban, mint apácák,
sóhajtozva járnak-kelnek
gépi varjak...*

*Fagyott az áfonya, ám még
felröppen egy-egy levél.
Ó, Bolygó Hollandiak, csak
madarokat riogattok.*

*Az egek matrózai
vitorláikat kibontják,
elrepülnek, elrepülnek
léghajóikon a darvak.*

2

*Már elrepült madár, levél.
Az egek – vízjelek.
Járkál üveg mögött a kócsag,
fehérben, mint egy lány, fehérben.*

*Tüzek. Ezer szemmel unottan
pislogó kandeláberrek.
Egyedül vagy. És a fabázban
körüldezkáz a csend.*

*Elszálltak méhek, vadkacsák.
Az égben – ördögök hada.
S elmásztak tegnap a csigák is
a földgolyó dióbelébe.*

*Magad e fa-rideg világban...
Fekete villámként szalad
a varjútoll a papíron,
és soraid sötétlenek.*

*A méhek a kasban, a csigák a mélyben.
A madarak szárnya leborgad.
Hol vagytok, vándormadarak?
A mennybolt utcái kihaltak.*

*Lépeget bál-fehér ruhában
üvegbörtönében a kócsag,
s a homályos üveglapokra
csőrével vízjeleket rajzol.*